

ק'ב'ע' מלוא ד'תתקכ"ח
 המפריעה יהיה דאתי לה
 פליה וטמא זמניה, לא
 חזרינה בחר הוהו זמנא
 קמא. ואז' ס'ד הכינני לה
 זמנא אחרינה קאמ' קאמ'
 אביי כיון דטמא זמניה
 לא פרעיה אגבילא מלוא
 למפרצי דברשות' מלוא
 הוה קאי, ורבא אמ' השת'
 הוה קאי, אילא לאו מ'ס'
 דלא היכינני לה זמנא
 קמא. ור' הוה קאי לאו למאן
 רבב זמן מחתילה. ועוד
 קרב הרב וי"ל דפלוגותיה
 דאביי ורבא דבראיתא
 לארעא בידא דמלוה הוא
 ואי לאו הכי לאבבי לאו
 מצי מלוה לזבוני אקדושיה
 לההיא ארעא ולרבא לא
 הוי זמנא למקנייה לנפשיה
 אלא בבי קאמ'. שילחא
 דרבא הווינן כמב' בת' גי'
 מילי, לשמנתא, אבל
 לפתיחא לאו. מאי טעמא,
 ממונא קא מחסר ליה
 פירוש, דבעי למיחב
 לספרא פשטי' ולממונא
 בעינן תרי סהרי', ולכן
 נקראת פתיחא דרבא
 כתבין עלה בחתולה,
 ואח"כ השמנתא דרבא,
 אחרתמא דרבא ויהי
 סהרמא ממונא, ואח"כ
 פתיחא דרבא ויהי סהרמא